

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 13.04.1996

Časová verzia predpisu účinná od: 13.04.1996

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

105

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 3. marca 1994 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Rumunska o zamedzení dvojakeho zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 175 zo 7. septembra 1995 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 19. decembra 1995. Zmluva nadobudla platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, t. j. 29. decembra 1995, na základe článku 29 ods. 2. Týmto dňom vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Rumunskom stratila platnosť Zmluva o zamedzení dvojakeho zdanenia príjmu a majetku fyzických osôb (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 30/1979 Zb.) a Zmluva o zamedzení dvojakeho zdanenia príjmu a majetku právnických osôb (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 49/1979 Zb.).

Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Rumunska o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Vláda Slovenskej republiky a vláda Rumunska,

želajúc si podporovať a upevniť ekonomické vzťahy uzatvorením zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku ukladané v mene ktoréhokoľvek zo zmluvných štátov alebo jeho miestnych orgánov, alebo jeho územnosprávnych jednotiek, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku a takisto daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú
 - a) v Slovenskej republike
 - i) daň z príjmov fyzických osôb,
 - ii) daň z príjmov právnických osôb,
 - iii) daň z nehnuteľností,
(ďalej len „slovenská daň“);
 - b) v Rumunsku
 - i) daň z príjmov, ktoré poberajú fyzické osoby,
 - ii) daň zo zisku právnických osôb,
 - iii) daň z platov a iných podobných odmien,
 - iv) daň z príjmov z poľnohospodárskych činností,
 - v) daň z dividend,
(ďalej len „rumunská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto zmluvy popri alebo namiesto súčasných daní uvedených v odseku 2. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
 - a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovenskú republiku alebo Rumunsko;
 - b) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom význame označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoju suverenitu, suverénne práva alebo súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom a na ktorom platia zákony týkajúce sa daní;

- c) výraz „Rumunsko“ označuje Rumunsko a použitý v zemepisnom význame označuje územie Rumunska vrátane jeho výsostných vôd, ako aj výsostných ekonomických zón, na ktorých Rumunsko vykonáva suverenitu, suverénne práva alebo súdnu právomoc v súlade s jeho vnútorným právom a medzinárodným právom týkajúce sa prieskumu a využívania prírodných, biologických a nerastných zdrojov, ktoré sa vyskytujú v morskej vode, na morskom dne a podloží týchto vôd;
 - d) výraz „daň“ označuje podľa prípadu slovenskú daň alebo rumunskú daň;
 - e) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb;
 - f) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu;
 - g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;
 - h) výraz „štátny príslušník“ označuje
 - i) v prípade Slovenskej republiky každú fyzickú osobu, ktorá má slovenské štátne občianstvo, a každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného na Slovensku,
 - ii) v prípade Rumunska každú fyzickú osobu, ktorá má rumunské štátne občianstvo, a všetky právnické osoby, združenia osôb a každého iného nositeľa práv zriadeného podľa práva platného v Rumunsku;
 - i) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, člnom, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, ak takáto doprava nie je prevádzkovaná len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;
 - j) výraz „príslušný úrad“ označuje
 - i) v prípade Slovenskej republiky ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,
 - ii) v prípade Rumunska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.
2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný inak, bude mať pri uplatňovaní tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto zmluvnom štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku v tomto štáte umiestneného.
2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej postavenie týmto spôsobom:
 - a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom štáte, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov);
 - b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom zo zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržuje;
 - c) ak sa táto osoba obvykle zdržuje v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom;
 - d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
 - a) miesto vedenia;
 - b) závod;
 - c) kanceláriu;
 - d) továreň;
 - e) dielňu;
 - f) farmu, plantáž, sad alebo vinohrad;
 - g) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťaží z prírodných zdrojov; a
 - h) sklad pre akýkoľvek dodaný tovar, ktorý poberá príjem.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ takisto zahŕňa
 - a) stavenisko, stavbu, montáž alebo inštalčný projekt, alebo dozorné činnosti, ktoré sú s nimi spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako deväť mesiacov v ktoromkoľvek dvanásfmesačnom období;
 - b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a riadiacich služieb, ktoré poskytuje podnik jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých v druhom zmluvnom štáte, avšak iba ak činnosti takéhoto charakteru trvajú pri rovnakom alebo súvisiacom projekte počas jedného alebo viacerých období presahujúcich v úhrne viac než šesť mesiacov v ktoromkoľvek dvanásfmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, predpokladá sa, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
 - a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku bez toho, aby poberalo príjem;
 - b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba s cieľom uskladniť, vystaviť alebo dodať bez toho, aby plynul príjem;
 - c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom;
 - d) predaj tovaru patriaceho podniku, vystaveného v rámci príležitostného dočasného medzinárodného veľtrhu alebo výstavy, po skončení spomenutého veľtrhu alebo výstavy;
 - e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
 - f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba s cieľom poskytovať iné činnosti, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;
 - g) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až f), pokiaľ celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba - iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 - koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa plnú moc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené podľa odseku 4, ktoré, keby sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého

zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.

6. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, práva používania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za povolenie na ťažbu z nerastných ložísk, prameňov a z iných prírodných zdrojov; lode, člny, lietadlá, železničné a cestné vozidlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú takisto na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolání.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaníť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla docieľiť, ak by ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti v rovnakých alebo obdobných podmienkach a ak by bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítat preukázané náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde. Toto ustanovenie sa použije s výhradou obmedzení podľa domáceho práva.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítat stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaníť týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí však byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe tej skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, člnov, lietadiel, železničných a cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak domovský prístav nejestvuje, v tom zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.
3. Ustanovenie odseku 1 platí aj na zisky poberané z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii a na tie úroky z príjmov, ktoré súvisia s prevádzkou lodí, člnov, lietadiel, železničných a cestných vozidiel.

Článok 9

Spoločné podniky

1. Ak
 - a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
 - b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátua ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, boli docielené jedným z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky docielené neboli, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by boli docielili podniky skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, upraví tento druhý štát vhodne sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa vezmú do úvahy iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa môžu navzájom poradiť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaníť takisto v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto určená nepresiahne 10 % hrubej sumy dividend.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá rozdeľuje zisk, rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, na ktorej základe sa

dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaníť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak účasť, na ktorej základe sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá rozdeľuje zisk, rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, na ktorej základe sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaníť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak účasť, na ktorej základe sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Avšak takéto úroky sa môžu tiež zdaníť v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a podľa právnych predpisov tohto štátu, ale pokiaľ je príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto uložená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 tohto článku úroky, ktorých zdroj je v jednom zmluvnom štáte, budú oslobodené od dane v tomto štáte, ak ich poberá a skutočne vlastní vláda druhého zmluvného štátu, miestny orgán alebo jeho územnosprávna jednotka, alebo akékoľvek zastupiteľstvo, alebo banková jednotka, alebo orgán tejto vlády, miestny orgán alebo územnosprávna jednotka, alebo ak pohľadávky rezidenta druhého zmluvného štátu sú zabezpečené, či už priamo alebo nepriamo, financované finančnou inštitúciou, ktorej výlučným vlastníkom je vláda druhého zmluvného štátu za predpokladu, že pôžička alebo pohľadávky, ktoré zvyšujú takéto úroky, nie sú na podnikateľskom základe.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených či nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a obzvlášť príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo s dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažujú za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je zdroj úrokov, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam

umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

6. Predpokladá sa, že zdroj úrokov je v zmluvnom štáte, ak platiteľom je sám tento štát, miestny orgán, územnosprávna jednotka alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou došlo k zadĺženiu, z ktorého sa platia úroky a tieto úroky idú na farchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom za zdroj takýchto úrokov bude považovaný štát, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
7. Ak suma úrokov, ktoré sa vzťahujú na pohľadávku, z ktorej sa úroky vyplácajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré udržiavajú jeden i druhý s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takýchto vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaňiť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktorých zdroj je v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaňiť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu tiež zdaňiť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, suma dane takto uložená nepresiahne
 - a) 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vo vedeckej oblasti;
 - b) 15 % hrubej sumy licenčných poplatkov vo všetkých ostatných prípadoch.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo pásov pre rozhlasové a televízne vysielanie, satelitného alebo káblového prenosu na verejné vysielanie prostredníctvom akejkoľvek formy elektronického média, patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vo vedeckej oblasti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je zdroj licenčných poplatkov, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa licenčné poplatky platia, sa skutočne viažu k tejto stálej prevádzkarni alebo k stálej základni. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že zdroj licenčných poplatkov je v zmluvnom štáte, ak je platiteľom sám tento štát, miestny orgán, územnosprávna jednotka alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na farchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo na informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo v dôsledku vzťahov, ktoré jeden aj druhý udržiava s tretou osobou, sumu, ktorú by dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo týchto vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím k ostatným ustanoveniam tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnutel'ného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnutel'ného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu sa zdaníť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnutel'ného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto dopravných prostriedkov, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, sa zdaní len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo z inej nezávislej činnosti podobného charakteru, sa zdaní len v tomto štáte, pokiaľ príjemca nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, môžu sa príjmy zdaníť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaníť bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo počas viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, a
 - b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a
 - c) odmeny nejdú na farchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, člna, lietadla, železničného alebo cestného vozidla v

medzinárodnej doprave zdaní v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaní v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaní v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností, ktoré osobne vykonáva umelec alebo športovec, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaní v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Príjmy plynúce z činností vykonávaných v rámci kultúrnych výmen, ktoré sa uskutočnili na základe kultúrnej dohody uzatvorenej medzi dvoma zmluvnými štátmi, sa bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 recipročne vyjmú zo zdanenia, len ak takéto činnosti financuje vláda niektorého zo zmluvných štátov a tieto činnosti sa nevykonávajú na účel zisku.

Článok 18

Penzie

Penzie a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zo zmluvných štátov sa s výhradou ustanovení článku 19 ods. 2 zdanenia len v tomto štáte.

Článok 19

Verejné funkcie

1.
 - a) Odmeny, iné ako penzie, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo miestnym orgánom, alebo územnosprávnou jednotkou tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu, alebo jednotke sa zdanenia len v tomto štáte.
 - b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,
 - i) je štátnym občanom tohto štátu alebo
 - ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodov poskytovania týchto služieb.
2.
 - a) Akékoľvek penzie vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zo zmluvných štátov alebo miestny orgán, alebo územnosprávna jednotka, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu, alebo územnosprávnej jednotke podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
 - b) Takéto penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.
3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo s obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo miestnym orgánom, alebo územnosprávnou jednotkou tohto štátu.

Článok 20

Študenti a uční

1. Platby, ktoré študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba za účelom štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo na výcvik, sa nezдания v tomto štáte za obdobie nepresahujúce šesť rokov za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Akákoľvek odmena, ktorú dostane študent alebo učeň počas svojho pobytu v tomto druhom zmluvnom štáte, sa nezдания v tomto druhom zmluvnom štáte za predpokladu, že takéto odmena nepresahuje ekvivalent 2 500 amerických dolárov (2 500 USD) v prepočte na menu tohto druhého zmluvného štátu v kalendárnom roku z činností vykonávaných v tomto druhom zmluvnom štáte, súvisiacich s jeho štúdiom, výskumom alebo s výcvikom a nevyhnutných na jeho náklady na živobytie.

Článok 21

Profesori a výskumní pracovníci

1. Odmena za výučbu alebo za vedecký výskum, ktorú poberá fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa zdržiava v prvom štáte za účelom vedeckého výskumu alebo výučby na univerzite, v inštitúcii pre vyššie vzdelanie alebo v inej podobnej inštitúcii, sa nezдания v skôr uvedenom štáte počas dvojročného obdobia za predpokladu, že táto inštitúcia je neziskovým právnym subjektom.
2. Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia na príjmy z výskumu, ak sa takýto výskum nevykonáva vo verejnom záujme, ale predovšetkým na súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech je ich zdroj kdekkoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zдания iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 23

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na vykonávanie nezávislého povolania, sa môže zdaníť v tomto druhom štáte.
3. Lode, člny, lietadlá, železničné a cestné vozidlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takýchto lodí, člnov, lietadiel, železničných a cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte.

Článok 24

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V prípade rezidenta Slovenskej republiky sa dvojaké zdanenie vylúči takto:
Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojím rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, aj príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov tejto zmluvy rovnako zdaňovať v Rumunsku, avšak povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Rumunsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaňovať v Rumunsku.
2. V prípade rezidenta Rumunska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto:
 - a) ak rezident Rumunska poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy sa môže zdaňovať na Slovensku, Rumunsko vyjme takýto príjem alebo majetok zo zdanenia - okrem príjmu podľa písmena b) - a pri výpočte sadzby dane vezme do úvahy celkový poberaný príjem, použijúc túto sadzbu dane len na zvyšný príjem;
 - b) ak rezident Rumunska poberá príjmy, ktoré v súlade s ustanoveniami článkov 10, 11 a 12 sa môžu zdaňovať na Slovensku, Rumunsko povolí znížiť sumu dane z takéhoto príjmu tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej na Slovensku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takúto časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na takéto príjmy plynúce zo Slovenska.

Článok 25

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo z rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojím rezidentom.
3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 4 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili osobe, ktorá je rezidentom v skôr uvedenom štáte. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely určenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli voči rezidentovi skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním súvisiacich, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 26

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u neho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od

opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 25 ods. 1, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré má za následok zdanenie, ktoré nie je v zhode s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak príslušný úrad bude považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad vyriešil po vzájomnej dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo pri aplikácii tejto zmluvy. Môžu vzájomne aj konzultovať s cieľom zamedziť dvojakému zdaneniu v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody ako účelná, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 27

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nebude v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladá niektorému zmluvnému štátu povinnosť
 - a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu;
 - b) oznámiť informácie, ktoré nemožno získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
 - c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 28

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkmi podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr. Zmluvné štáty si diplomatickou cestou vzájomne oznámia, že požadované vnútroštátne právne postupy na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy boli splnené.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať,

- i) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy príjmov vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť, a
 - ii) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom táto zmluva nadobudne platnosť.
3. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy stráca platnosť vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Rumunskom mnohostranná Zmluva o zamedzení dvojakeho zdanenia príjmu a majetku fyzických osôb podpísaná v Miškovci 27. mája 1977 a mnohostranná Zmluva o zamedzení dvojakeho zdanenia príjmu a majetku právnických osôb podpísaná v Ulánbátare 19. mája 1978.

Článok 30

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa zmluva prestane uplatňovať,

- i) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy príjmov vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď,
- ii) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 3. marca 1994 v dvoch rovnopisoch v slovenskom, rumunskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu bude rozhodujúce anglické znenie.

Za vládu Slovenskej republiky:

Vladimír Mečiar v. r.

Za vládu Rumunska:

Nicolae Vacaroiu v. r.

